

ma a takarékoság ideáljainak. A takarékoság ideális jelentőségét, akarja kifejezésre juttatni és ezáltal a takarékoság ideális célkitűzéseit megértetni és ébrentartani. A takarékoság ideális célkitűzései úgy kulturális mint szociális jelentőséggel bírnak, amire nem lehet eléggé rámutatni akkor, amidőn sajnos igen sokan igényeiken felül élnek és a takarékoságot semmiféle vonatkozásban sem követik. A takarékoság kötelesség, hogyha ezen eszményi szempontokat helyezzük előtérbe, mert nemcsak az egyéni gazdasági célok elérésére szolgál, hanem ahhoz az egész állam gazdasági érdeke fűződik. Csak abban az államban lehet fejlődés, úgy gazdasági, mint szociális és kulturális irányban, amelyben mindenki, a kormány, közület és egyén át van hatva a takarékoság jelentőségétől, ahol minden egyes állampolgár takarékosan él és ahol az ifjúság takarékos szellemben neveltetik.

A takarékoság termeli azokat a belső tőkéket, melyek nélkül egy állam sem tudja a jólétet és a kulturális fejlődést állampolgárai részére biztosítani.

Az az állam, mely takarékosági napot tart, egyuttal dokumentálja az akarást ezen nagy célok elérésére.

Jármay Pál

A német produktív munkanélküli-segélyezés kézikönyve. W. Scholtz und E. Herrnstadt: Handbuch der wertschaffenden Arbeitslosenfürsorge. Berlin. Grüner-Verlag, 1929. A munkanélküliség esetére, szóló biztosítás intézményének megítélése pártállás, osztályhelyzet, tudományos meggyőződés szerint különböző, azonban a probléma radikális megoldását ma már senki sem reméli általa és bármennyire is értékeljük szociális jelentőségét, nem zárkozhatunk el annak a felismerése elől, hogy távolabbi gazdasági kihatásáik nem minden tekintetben kedvezőek. E felismerés nyomán a szociális biztosítás ez ágát már bevezetett államok már hosszabb idő óta törekszenek arra, hogy a munkanélküliek szorosán értelmezett segélyezése terheit munkaalkalmak teremtése, gazdasági értékek termelése által csökkentésék. Az itt ismertetett mű az erre irányuló német törvényes rendszabályoknak bőven kommentált, áttekinthetően csoportosított kompendiuma.

E törvényes rendelkezések alapja a munkaközvetítésről és a munkanélküliség esetére való biztosításról szóló 1927. július 16-i birodalmi törvény 139. §-a, amely — kellő előfeltételek fennforgásánál — a munkahivatalokat felhatalmazza, hogy a munkaközvetítés és munkanélküli biztosítás birodalmi intézetének terhére a munkanélküliség csökkentésére alkalmas (munkaalkalom-többletet teremtő) rendszabályok céljára kölcsönt vagy hozzájárulást folyósítsanak, feltéve, hogy

ezáltal a közvetlen segélyezésre fordított kiadások csökkennek. A törvényhozók nem estek áldozatul annak az önámításnak, amely örömmel üdvözöl minden munkaalkalmat, tekintet nélkül annak gazdasági kihatására. A törvény alapján csak kifejezetten értéktermelő jellegű munkálatok támogathatók, főképen olyanok, amelyek élelmiszerek, nyersanyagok termelésének fokozására alkalmasak. Renkívül fontos munkálatok támogatására a munkaügyi miniszter is folyósíthat az állampénztár terhére kölcsönt vagy kamatpótlékot, ha az a tagállam, amelynek javára a munkálatok közvetlenül szolgálnak, szintén folyósít azonos nagyságú összeget. Magánosok kereső célzatú vállalkozása azonban támogatásban nem részesülhet.

A részletes végrehajtási utasítást a birodalmi intézet 1928. március 28-án kelt „irányvonal“-ai (Richtlinien über Grundförderung) és a miniszternek a közérdekű szükségmunkák tárgyában 1928. március 29-én kiadott rendelete tartalmazza. Ismertetésükre itt terünk nincs. Mégis meg kell jegyeznünk annyit, hogy a német alapossággal megfogalmazott bürokratikus intézkedések hosszú sora, s kitűzött célt csak megközelítőleg elérni is alig lehet alkalmas. A birodalmi intézetet, és általa közvetve a gazdasági életet aligha tehermentesíthetik oly rendszabályok, amelyek terhé végző fokon ugyancsak a tehermentesíteni kívánt magángazdaság viseli. Lehet, hogy az intézmény léte kedvezően módosította a munkanélküliség arányait; a látszat, mindenesetre nem ez és azt hisszük, a szaldó a jövőben is csak passzív lehet. A gazdasági életből a hatósági munkaalkalmak teremtésére kivont összegek jelentős hányadát felemésztik az adminisztrációs költségek; nyilván ez a szociálpolitikai intézmény is nagyobb ürt okozott, ahonnan a kiadások fedezetét veszi, mint hasznot ott, ahol a bajokon közvetlenül segíteni kíván.

M. Róbert

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

Boszorkányos gyorsaság a közigazgatási bíróság ítéleteinek kézbesítése körül. 1930. november 7-én irodámnak kézbesítettett a m. kir. közigazgatási bíróság 21990/1925. számú ítélete, amely a kikézbesített ítélet tanúsága szerint a m. kir. közigazgatási bíróságnak 1926. évi november 12-ik napján történt ülésében hozatott, 5 nap hijján 4 év kellett hozzá, míg ezen ítélet a Fortuna-u. 4. szám alól az Andrássy-ut 2. számig az utat megtette.

Az ítélet egyébként fehér holló, mert az illetékpanaszok ügyében annyira megszokott elutasítások után fehér hollónak kell tekinteni azt a határozatot, amely végre a panasznak